

عنوان مقاله:

سنجش پایداری کاربری های شهری در سکونتگاه های غیررسمی (نمونه موردی محله های اسلامی و دولت آباد، کرمانشاه)

محل انتشار:

دوفصلنامه اندیشه راهبردی شهرسازی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

شیدا بگرضایی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

محمد اعظمی - عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

در نبود برنامه ریزی مناسب برای فقرای شهری، این فقرا هستند که دست به برنامه ریزی میزنند و سکونتگاههایی را به صورت خودانگیخته به وجود میآورند که به دلیل عدم توجه سیاستگذاران شهری، یکی از نتایج آن عدم توجه به توسعه شهری پایدار میتواند باشد. در محله های اسلامی و پهنه ی غربی دولت آباد شهر کرمانشاه نیز، اجرایی نشدن طرح تفصیلی شهری به خصوص در احداث کاربری های مصوب، منجر به تضعیف کاربری های خدمات شهری در این محله ها شده است. هدف از این پژوهش تعریف شاخصهای پایداری کاربری اراضی شهری است تا از این طریق بتوان پایداری شهری در سکونتگاههای غیررسمی به ویژه محله دولتاآباد شهر کرمانشاه را ارزیابی نمود. در این پژوهش با استفاده از دو روش مقایسه ی روند در طول یک زمان و مقایسه با استانداردها به صورت مطلق با استفاده از روش تحلیل SWOT نقش عوامل مختلف را در ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی بر پایداری کالبدی محله دولت آباد سنجیده شد. نتایج پژوهش نشان می دهد که در محله های مورد بررسی در بعد کالبدی به جز دو شاخص پوشش پیاده روها و سرانه کاربری ها به استثنای کاربری تجاری، مطلوبیت لازم وجود دارد. در بعد اجتماعی و اقتصادی نیز، دو شاخص تراکم جمعیتی و حس تعلق به مکان از نظر پایداری در این محله ها مطلوب است، اما همکاری با سازمان های دولتی و اشتغال به فعالیت های غیررسمی، پایداری اقتصادی را تحت تاثیر منفی قرار داده است. در شاخص های امنیت و ایمنی، ارزش زمین و املاک، نظافت و پسماند و فضای سبز نیز در این محله ها ناپایداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

پایداری، سکونت گاه های غیررسمی، کاربری های عمومی، دولت آباد، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1715046>

